

בש"פ 5214/22 - עאבס אבו סבית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5214/22

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: עאבס אבו סבית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (השופט א' חזק), מיום 20.7.22 בעמ"ת
23481-07-22

בשם המבקש: עו"ד כבהא שאדי

החלטה

1. בקשת רשות ערר ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט א' חזק) בעמ"ת 23481-07-22 מיום 20.7.2022, אשר בגדרה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט א' אמנו) במ"ת 2006-06-22 מיום 27.6.2022, במסגרתה הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 1.6.2022 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של פציעה ופציעה כשהעברין מזוין לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על-פי המתואר בכתב האישום, המתלונן, סגן מנהל בית ספר

בישוב חורה, התקשר לאחיו של המבקש והודיע לו כי הטלפון הנייד של בנו הוחרם, וכי על מנת לקבלו עליו להגיע לבית הספר. במהלך השיחה, קילל אחיו של המבקש את המתלון ואיים לפגוע בו. ביום 16.12.2021 הגיעו המבקש ואחיו אל בית הספר ופגשו את המתלון, לאחר וויכוח שהתנהל בין הצדדים תקף המבקש את המתלון בכך שדקר אותו בעכוז באמצעות סכין.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים בבקשה בבית משפט השלום, התנגד המבקש לבקשה וטען להיעדר ראיות לכאורה. בית משפט השלום קיבל את הבקשה והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, לאחר שקבע כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס ההאשמות המיוחסות למבקש, וכן כי המעשים המיוחסים למבקש הם חמורים ומקימים נגדו עילת מעצר של מסוכנות. עוד הוסיף בית משפט השלום, כי המבקש נמנע מלהגיע לחקירה במשטרה במשך זמן רב, מה שמעורר חשש כי הוא ינסה להימלט בשנית.

באשר לחלופת המעצר, נוכח חומרת מעשיו של המבקש והימלטותו מהחקירה, נקבע כי אין מקום לבחון חלופת מעצר בעניינו.

4. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי. בעררו טען המבקש כי היה על בית משפט השלום לבחון אפשרות לחלופת מעצר ולהורות על קבלת תסקיר מעצר. זאת, בשל גילו הצעיר; העובדה כי הוא נטול עבר פלילי; הסגיר עצמו מיוזמתו ומכחיש את ביצוע העבירות המיוחסות לו. עוד הוסיף המבקש כי הדיון בתיק העיקרי נקבע לחודש ספטמבר, ולכן מדובר בתקופה ארוכה בה ישהה במעצר.

המשיבה סמכה ידיה על החלטת בית משפט השלום.

5. בית המשפט המחוזי דחה את הערר. בתוך כך, נקבע כי מעשיו החמורים של המבקש מעידים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. וכן כי אי התייצבותו לחקירה במשטרה, כאמור, מעוררת חשש להימלטות מן הדין.

הבקשה דן

6. בבקשתו, שב המבקש על עיקר טענותיו לפני הערכאות קמא, ומוסיף, בין היתר, כי אין מקום לחרוג במקרה זה מהכלל שלפיו יש להורות על קבלת תסקיר מעצר בעת בחינת חלופת מעצר.

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, נחה דעתי כי דינה להידחות אף מבלי להידרש לתשובה.

8. כידוע, על בקשת רשות לערור "בגלגול שלישי" בהליכי מעצר יחולו אמות מידה מצמצמות, ובקשה כאמור

תתקבל רק במידה שמתעוררת בה שאלה בעלת חשיבות כללית ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או בהתקיים נסיבות חריגות, כגון עיוות דין שנגרם לחשוד או פגיעה בלתי מידתית בחירותו (ראו: בש"פ 8190/20 גיברשטיין נ' מדינת ישראל, פס' 7 (19.11.2020); בש"פ 1987/22 זהבי נ' מדינת ישראל, פס' 9 (22.3.2022)).

9. יישום הלכות אלה על ענייננו מוליך כאמור למסקנה כי דין הבקשה להידחות. חרף טענותיו של המבקש בנדון, הלכה למעשה, לא מתקיימות בענייננו הנסיבות החריגות המתוארות. כמו כן, הבקשה אינה מעוררת כל שאלה עקרונית בעלת השלכות רוחב, והיא נטועה בדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי הנדון ונסיבותיו.

10. מעבר לנדרש, אוסיף, כי לא נפל פגם בהחלטות הערכאות הדיוניות לגוף הדברים. בהקשר זה אציין כי לבית משפט הדן בענייני מעצרים שמור שיקול דעת רחב בשאלה האם להורות על קבלת תסקיר מעצר (ראו: בש"פ 8632/21 אבבה נ' מדינת ישראל, פס' 9 (19.12.2021); בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל, פס' 10 (15.1.2015)). כמו כן, אציין כי נסיבות ביצוע העבירה ואי התייצבות המבקש לחקירה, מצביעות על מסוכנותו הגבוהה, כמו גם על חשש ממשי להימלטותו מן הדין.

11. נוכח המקובץ, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' באב תשפ"ב (4.8.2022).

ש ו פ ט ת